

svenskere, amerikanere, iranere, tyrkere, russere, englændere og polakker. Og nogle af dem ligner os meget, og nogle af dem ligner os mindre, og det går på kryds og tværs af, om de tilhører den ene eller den anden befolkningsgruppe – så meget har jeg da rejst, at jeg kan se dét.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, der kan siges mange ting om det her.

Jeg er valgt i det lille område i København, hvor Dansk Folkeparti fik sin største tilslutning ved folketingsvalget, nemlig i Husum-Tingbjergområdet, og derude bliver man ofte spurgt, når man er indvandrer: Hvorfor deltager I ikke i det beboerdemokratiske arbejde, hvorfor forsøger I ikke i at få jeres bydel til at fungere bedre? Og her giver Dansk Folkeparti i dag det svar, at det skal de netop ikke gøre, for man ønsker ikke, at de skal deltage i den demokratiske proces i deres boligområde, fordi det i virkeligheden vil være med til at fratage danskerne nogle muligheder, som de ellers kunne have.

Jeg synes, det klæder både Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti meget ringe, at de optræder sådan, som de gør i dag i denne debat.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det hr. Egil Møller, og derefter går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Som afslutning på denne lille debat vil jeg minde om, at der jo har været ført megen debat om ghettodannelser her i landet. Og hvis nogen vil medvirke til, at der bliver disse ghettoer, kunne det netop omtalte måske være én af mulighederne for at gøre dem til det, for så kunne det jo tænkes, i hvert fald teoretisk og måske også i praksis, at det fik yderligere nogle danskere til at flytte væk, og det er vel ikke det, der er meningen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at gratulere ministeren med den udvidede titel, og jeg kan så håbe, at der følger udvidede beføjelser og kompetence og måske oven i købet penge med. Her tænker jeg på penge til ministeriet med denne titel. Men tillykke med det!

Så vil jeg gerne sige, at Kristeligt Folkeparti fuldt ud tilslutter sig ophævelsen af kravet om

dansk indfødsret i de pågældende love, sådan som det er formuleret i lovforslaget. Og efter den førte debat ved vi alle, hvad det drejer sig om, nemlig kravet om at være i besiddelse af dansk indfødsret for at kunne være medlem af en række nævn.

Jeg mener, det er et rigtigt sigte, der her formuleres, at man i det område, hvor man bor, får mulighed for at gøre sin indflydelse gældende på linje med andre beboere i det pågældende område. Og jeg synes, bl.a. hr. Lars Kramer Mikkelsen i sin ordførertale argumenterede kompetent og kvalificeret for den lovændring og gav udtryk for en grundholdning, som jeg er enig i, og som jeg ikke skal stå her og gentage.

Det er hovedsigtet med loven. Og så er der nogle lidt mere tekniske ting, som vi også er enige i. Bl.a. er der lagt op til en tilskyndelse til en mere miljørigtig adfærd, og der lægges også op til en vis liberalisering på ungdomsboligområdet. Det synes jeg også er et rigtigt sigte.

Der er måske lidt teknik, vi skal se på, og det kan vi kigge på under udvalgsarbejdet, men ellers er der som sagt tilslutning til lovforslagets sigte fra vores side.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den venlige modtagelse af lovforslaget. Men det ville have været et flottere signal at sende til landets indvandrere, at det er et fuldstændig enigt Folketing, der synes, det er en god idé, at de på lige fod med danskere får mulighed for at blive valgt og dermed styrke deres position i det sociale arbejde, som jo også handler om fællesskabet i boligområderne.

Det skulle desværre ikke være sådan, men alt andet lige er det faktisk otte af Folketingets ti partier, som gerne vil det her, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Og der er grund til at sige tillykke til landets indvandrere, som altså nu på lige fod med danskere kan blive valgt og dermed påtage sig et ansvar.

Det handler om lige rettigheder og lige muligheder, og det handler om at styrke fællesskabet, især i de boligområder, som i øjeblikket har brug for en forstærket indsats i forhold til det boligsociale fællesskab. Så jeg er glad for den meget klare tilslutning fra otte af Folketingets partier.

Så vil jeg sige tak for lykønskningerne i anledning af dette navneskifte, hvor »by« nu kommer før »bolig«. Det hænger faktisk meget sammen med – og jeg vil ikke lægge skjul på, at